

מקפה בתוכו, ולכון צרייך
להשמר ממנה.

אמר רבי יהודה, מפני (מלacci)
אני כי לא שניתתי. לא דילגתי
למקום אחר, בגין נכלל הפל. שמי⁽²⁾
הגונים הלו נכללו ב'. משום
בך הפל נראה בדרכך ישר, ורק
על גב שהאותיות אחיזות לצד
זה ולצד זה, הן בתוכותם בסדרן.
וישע מלאך האלים ההלך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם
וישע עמוד הענן מפניהם ועמד
מאחריהם. עד פאן צד אחד,
חסד לאברם. אמר רבי שמואל,
אלענער בני, בא ראה הסוד הנה.
בשהעתיק הקדוש מאיר למלך,
מאיר לו (מעשר אותו ומוריש לו בכתירים
וכו) ומעטר אותו בכתירים
קדושים עליונים. בשמי ערים
אליו, מעתרים האבות. ובשעה
שהאבות מתעתרים, אז הוא
שלמות הפל, אז הגבירה נועשת
במפעעה (וואוטה) (בשלטן גו)
שלמות של האבות.
וכשמתעתרת מכם, אז
מתפרקת, ורשות של הפל
בידך.

וסתום בו כמו זה השם הקדוש
תקוק באותיות רשות
בפרקבה הקדושה העלייה,
עטור האבות.

אמר רבי יוסא, מצינו בסוד זה
בחקיעת השופר يول רב נכלל של
רב המונא סבא שלש ובין ובין
ובבן, בנד שלש אלה, וכך
הסדר. אמר רבי יוסי, הפל נכלל
בשם (שליח) הקדוש הזה ומשתים
בו, נמצאת שלשות הפרקבה
קדושה יש בו.

אמר רבי שמואל, זהו שם
קדוש, עטור של האבות
שמעתרים בחקיקותיהם
בחביר פאחד. שלמות הפרקבה
קדושה. ונכלל בארבעים

אמرين, מלכיא שלים הוא, אף על גב דאנפוי
אתחיזין נהירין, דינא אתפסיא בגויה, בגין כך
בעי לאסתפמא מגיה.

אמר רבי יהודה, מהכא, (מלacci)⁽²⁾ אני כי לא
שניתה. לא דילגנא לאתר אחרא, כי
אתפליל כלא. חני תרי גווני כי אתפלילן, בגין
כך פלא בארכ מגיש אתחיזא, ואף על גב
דאטוון אחידן להאי סטרא ולהאי סטרא,
בසדרן בתיבין.

וישע מלאך האלים ההלך לפניו מהנה
ישראל וילך מאחריהם ויפע עמוד
הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. (שמות יי') עד
כאן סטרא חד, חסד לאברם. אמר רבי
שמואל, אלענער ברי, תא חי רזא דא. כב
עתיקא קדישא אנהייר למלפא, אנהייר ליה, (ס"א
אשר ליה ואחיסון ליה, בכתירנו וכו') ועטרין ליה, בכתירין
קדישין עלאין, כב מטאן לגביה מתעטרין
אבחתא, בשעתה דמתעטרין אבחתא, פדין היא
שלימו דכלא. פדין מטרוניתא, גטלא
במטלנאה, (בחהיא) (נ"א בשולטנא בהאי) שלימו
דאבחתא. וכבר מתעטרא מבלהון, פדין
אבחתא, ורשותא דכלא בידחא.
ואסטים ביה גיגונא דא שמא קדישא גליפא
באתווי רשיימין ברתיכא עלאה
קדישא עטורה דאבחן.

(הנה כאן הורפה בסוף הספר עם הכתובים של הע"ב שמות):

אמר רבי יוסא, אשכחנא ברוא דא בתקיוטא (ס"א ררב בגבל) ררב המונא
סבא, תלת ובין ובין ובין, לרבלי העת תלת. וכבר הוא סהורא. אמר רבי
יוסי, שלא אתפליל בהאי שמא (נ"א שליחא) קדישא, ואסטים בית, אשכח
דשלימו דרתיכא קדישא אית בית).

אמר רבי שמואל, האי הוא שמא קדישא,
עטורה דאבחן, דמתעטרא בגליפיהו,
בחבורה כחדר. שלימו דרתיכא קדישא.